

Τῶντι, μόλις ἐπλησίασα τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τῶν ὕαλων τοῦ παραθύρου, ἤσθάνθην ὅτι τὸ αἷμά μου ἔρρεεν εἰς τὰς φλέβας μου, ὅτι καὶ τι ἀνέκφραστον ἐπίεσε τὴν καρδίαν μου, ὡσεὶ θέλον νὰ σφίγξῃ αὐτήν... καὶ ἔμεινα ἐκεῖ ἔννεός.

Παρετήρησα μετὰ προσοχῆς καθ' ὄλον τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ, ἵνα ἴδω μὴ ἤρχετό τις, ἔριψα τὸ σιγάρον, οὐτινος ἐλάχιστον μέρος ἐσώζετο εἰσέτι, καὶ ἤρχισα ἐκ νέου νὰ βλέπω ἐντός.

Τί εἶχον παρατηρήσει!

Πλησίον τραπέζης τινὸς ἐκάθητο νεανὶς εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένη, στηρίζουσα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τῆς. Ἦτο ὠχρὰ, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς, ὀλόμαυροι καὶ ἐκφραστικοί, διετήρουν τὰ ἴχνη προσφάτων δακρύων, οἱ δὲ συνεχεῖς στεναγμοὶ τῆς ἐμαρτύρουν πόσον ὑπέφερε κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην.

Πόσον ἦτο ὠραία ἐν τῇ στάσει ἐκείνῃ! Τὸ ὠχρὸν καὶ περίλυπον αὐτῆς πρόσωπον, ὅπερ καθίστων θαυμασιῶς ἐκφραστικὸν δύο μεγάλοι μαῦροι ὀφθαλμοί, ἡ πυκνὴ καὶ εἰς μυρίους βοστρύχους πίπτουσα ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς κόμη, τῇ ἔδιδον ὄψιν τόσῃ χαρίεσσαν καὶ θελκτικὴν, ὥστε σχεδὸν ἐστατικὸς τὴν ἰθεώρουν. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου δὲν ἀπεσπῶντο πλέον ἀπ' αὐτῆς, ἡ καρδία μου ἐτάχυνε τοὺς παλμούς τῆς καὶ ἐφαίνετο ὅτι συνεμερίζετο τὸ ἄλγος αὐτῆς.

Ἄλλὰ διατί ἄρα ἠγρύπνει τὴν ὄραν ἐκείνην; Δὲν ἀνεγίνωσκε, δὲν εἰργάζετο καὶ ἐφαίνετο βεβουλισμένη εἰς ἀλγεῖνὰς σκέψεις... Ὑψίστε θεέ! ... Αἰφνης ῥίγος ψυχρὸν ἐπάγωσε τὸ αἷμά μου καὶ ἐγενόμην ἐκτὸς ἑαυτοῦ.

— Τί κωμῳδία εἶνε αὐτή! ἀνέκραξα.

Νεανίας τις δεκαοκταέτης, ὠρατός, ἔχων θελκτικὴν τὴν μορφήν καὶ μέτριον τὸ ἀνάστημα, ἐπλησίασεν αἰφνιδίως πρὸς τὴν κόρην, τὴν παρετήρησεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς μετ' ἀνεκφράστου περιπαθείας, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἐσφιγξεν εἰς τὴν ἀγκάλην του, λέγων:

— ὦ, Ἐβελίνα μου, μὴ κλαίεις, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γείνη ἄλλως, τὸ εἰξεύρεις...

Καὶ ἐνῶ τὴν ἐσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ ἡ καρδία του ἠσθάνετο τοὺς παλμούς τῆς καρδίας τῆς, διπλοῦς ἠκούσθη ἤχος φιλήματος, ὡς τις φωνὴ ἀγνωστος εὐλογοῦσα τὸ ἐναγκάλισμα ἐκεῖνο!

— Ἄ! πανοῦργοι, ἀνέκραξα ὀπισθεν τοῦ παραθύρου, τί πράγματα εἶνε αὐτά!

— Σιωπή... σιωπή, Ροβέρτε, εἶπεν ἡ νέα, σημαίνει τὸ ὠρολόγιον... τέσσαρες.

— Τέσσαρες, ἐπανέλαβεν ὁ νέος, λοιπὸν ἄς φύγωμεν... τὰ πάντα εἶνε ἔτοιμα... Ἐβελίνα, θάρρος... οὐδεὶς μὲς βλέπει κατὰ τὴν ὄραν ταύτην... ὅλοι κοιμῶνται.

Καὶ οὕτω λέγων ἔλαβεν ὑπὸ μάλῃς δέμα τι, ἐνῶ ἡ κόρη περιεβάλλετο ἐν σπουδῇ μελαίνῃν ἐφεστρίδα ἐρεάν.

* *

Ἐγὼ ἔμενον ἐκεῖ ἐστατικὸς, φρυάττων. Ὁ ἐλάχιστος θόρυβος ἐπάγωνε τὸ αἷμά μου καὶ ἐφοβούμην μὴ ἀνακαλυφθῶ κατὰ τὴν τόσῃ παράδοξον ἐκείνην στιγμήν.

— Τώρα ἐννοῶ περὶ τίνος πρόκειται, πανοῦργοι, ἀνέκραξα. Καλὰ, λοιπὸν περιμένετε καὶ ἐγὼ σας διορθῶ... Πρὸς στιγμήν ἠναγκάσθην νὰ στρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου, διότι οἱ δύο φυγάδες ἤρχοντο πρὸς τὸ παράθυρον.

Ἄπεμακρύνθην ὀλίγον, καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸ παράθυρον ἤνοιξε.

— Τώρα θὰ ἴδῃτε, εἶπον κατ' ἑμαυτόν.

— Ἐβελίνα, θάρρος, ἐπανελάμβανεν ὁ νέος θάρρος...

Ἦδη εἶχον θέσει τοὺς πόδας των ἐκτὸς τοῦ παραθύρου, ὅτε αἰφνης παρουσιάζομαι πρὸ αὐτῶν.

— Τίς εἶ! ἄλτ! ἐφώναξα θαρραλέος καὶ μετὰ φωνῆς ἐμποιούσης τρόμον.

Πρὸ τοῦ αἰφνιδίου ἐκείνου κεραυνοῦ, οἱ δύο φίλοι κατετρόμαξαν. Ἐνόησα ὅτι ἔτρεμον πλέον ἐμοῦ καὶ ἐν σπουδῇ ἀπεσύρθησαν.

— Ροβέρτε, ἐφώναξε περίτρομος ἡ κόρη.

— Ἐβελίνα, εἶμαι ἐδῶ... μὴ φοβῆσαι, ἀπεκρίθη ὁ νέος.

Καὶ τὸ παράθυρον ἐκλείσθη, ἐνῶ ἐγὼ παταγωδῶς ἐγέλων!

Ἦτο ἤδη πολὺ ἄργά. Ἐσκέφθην ὅτι ὀλίγος ὕπνος ἦτο ἀναγκαῖος καὶ διηυθύνθην πρὸς τὴν οἰκίαν μου.

[Ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ]

Β.

ΤΟΙΣ ΚΚ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΗΜΩΝ

Λίγοντος τὴν 31^η Ὀκτωβρίου τοῦ Ζ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κκ. συνδρομηταὶ ἡμῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ Η' ἔτος.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται καὶ οἱ ὀλίγοι καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ σπεύσωσι πρὸς ἀπότισιν αὐτῆς. **Ἡ Διεύθυνσις.**

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοῖς κκ. ἀναγνώσταις ἡμῶν ὅτι τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», προσεχῶς θὰ ἐκτυπῶνται δι' ὄλωσιν νέων στοιχείων, ἅτινα πρὸ πολλοῦ παρηγγέλθησαν εἰς τὰ μοναδικὰ ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν Καταστήματα τοῦ ρέκτου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Οὕτω τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον ἐξ ὀλοκλήρου ἀνακαινιζόμενον θὰ δέχεται καὶ οἱ αὐτῶν δὴποτε τυπογραφικὰς ἐργασίας, μετὰ κομψότητος καὶ ἀκριβείας ἐκτελουμένας, εἰς τιμὰς λίαν εὐθνήσας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ — ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ — Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ.

Τεμῶνται :

Ἐν Ἀθήναις δρ. 13, ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 14, τῶ ἐξωτερικῶ φρ. χρ. 14.

ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΦΥΛΛΑ Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων προηγουμένων ἐτῶν ἐτίθενται καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν, ὁδὸς Πρασσείου, ἀριθ. 10.

Hebe's

Hair Restorer Τὸ κάλλιστον ἐπανορθωτικὸν τῶν τριχῶν. Δὲν εἶναι βαφή, ἀλλ' ἐπαναδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν προτέραν αὐτῶν χροίαν διὰ τῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἐπιβλαβὴ οὐσίαν περιέχει· εἶναι ἄχρον καὶ διαυγὲς ὡς τὸ ὕδωρ.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Λονδίῳ.

Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις μόνον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίνθης» ὁδὸς Πρασσείου ἀριθ. 10 καὶ τιμὰται ἐκάστη φιάλη **δραχμῆς ἑπτά**. (Διὰ τὰς ἐπαρχίας δραχ. 8).